

ganske vist tænkt os, at den principielle Forhandling om denne Sag, som fandt Sted i Foraaret, ikke ved denne Lejlighed vilde blive gentaget. Thi Forholdet er jo dette, at selv om de Herrer, som er Modstandere af en Lov angaaende Afløsning af Arvefæsteafgifter og andre Grundbyrder, ogsaa maatte blive i Stand til at hindre det foreliggende Lovforslags Vedtagelse, saa kommer de derfor ikke bort fra disse Afgifters Afløsning, saasom vi under 20. Marts har faaet en Lov, der bestemmer, at disse Afgifter skal afløses. Det er sikkert nok, at der i den bestaaende Lov findes visse Inkonsekvenser, som har været nævnte her fra flere Sider, Inkonsekvenser, som maaske kunde gøre Lovens Anvendelse i Praxis vanskelig, men jeg mener dog ikke, at disse Inkonsekvenser absolut vilde have nødvendiggjort en saadan ny Lov. Det synes jeg ikke, man vilde kunne sige. Nej, det, der har bevirket, at det er fornødent at gaa til Vedtagelsen af en Lov, som skal træde i Stedet for Loven af 20. Marts, det er dette, at de Forudsætninger, hvorunder denne Lov blev vedtaget, har vist sig at briste. Man var nemlig gaaet ud fra, at man saavel fra Ydernes som fra Nydernes Side vilde have bestræbt sig for ved fredelig Overenskomst at bringe den Afløsning af disse Byrder til Veje, som Loven tilsigtede, men det har vist sig, at Forholdet ligger helt anderledes. Det har vist sig, at der er opstaaet Strid om disse Spørgsmaal, og denne Strid er da navnlig opstaaet paa det Grundlag, at saadanne Særrettigheder, der for Nyderne har været knyttede til Nydelsen af disse Afgifter, og som det var Lovforslagets Hensigt med det samme at komme bort fra, har man fra Nydernes Side ment sig berettiget til, samtidig med at man opsagde Arvefæsteafgifterne til Afløsning, vedvarende at fastholde, eller man har, hvis man skulde frafalde dem, krævet en Afløsningssum, som Nyderne i og for sig mente sig berettigede til at bestemme ganske vilkaarligt. Det er saadanne Omstændigheder, som i første Række har foranlediget Strid om denne Sag, og som har gjort det nødvendigt, at man i Enkeltheder i højere Grad, end Tilfældet var i den vedtagne Lov, fik gjort Rede for, hvorledes disse Spørgsmaal i det hele taget skal tages.

For Yderne af Arvefæsteafgifter er det nemlig en Hovedsag, at man kommer bort fra disse Indskrænkninger i Ejendomsretten, som altid har været knyttede til denne Afgifts Erlæggelse; det ønsker man ganske bestemt at komme bort fra, og naar det ikke er muligt ved Hjælp af den Lov, vi fik den 20. Marts, maa man søge at faa givet saadanne yderligere Bestemmelser Lovskraft, at man kan naa det Maal, man har sat sig, og derfor er jeg den højtærede Landbrugsminister taknemmelig for, at han har fremsat det Lovforslag, som i Dag foreligger til Behandling.

Yderne af Arvefæsteafgifterne havde jo ment, at man maaske kunde komme ud over Vanskelighederne derved, at man ved Lov fik bestemt, at der skulde nedsættes en Kommission til Bedømmelse af de Strids-spørgsmaal, som Loven om disse Afgifters Afløsning gav Anledning til, altsaa en Kommission i Lighed med den, der var knyttet til Afløsning af Tienden. Den højtærede Landbrugsminister har imidlertid ikke ment, at der i saa Henseende paa den Maade var Vej ud af disse Vanskeligheder, og naar det ikke er Tilfældet, ser jeg ikke rettere end, at det er ganske fornødent, at vi for at undgaa en meget lang Række Retstrætter paa den givne Lovs Grundlag søger at faa Rede paa de enkelte Spørgsmaal ved en ny Lov, som saa skal træde i Stedet for den bestaaende.

Det ærede 2det landstingsvalgte Medlem (Godskesen) udtalte gentagne Gange, at han fandt, at man nu burde undgaa at indføre Inkonsekvenser, som kunde vanskeliggøre Brugen af den nye Lov; man burde i saa Henseende tage Lære af den, man vedtog den 20. Marts. Deri har det ærede Medlem jo ganske Ret. Ud fra den Betragtning mener ogsaa jeg, at det vilde have været heldigt, om man var gaaet til ikke blot at afløse saadanne Byrder, som er ansatte i Korn eller andre Varer, paa hvilke der sættes Kapitelstakst, eller saadanne Byrder, som er fastsatte i andre Varer, paa hvilke der ikke sættes Kapitels-takst, men i Tilknytning dertil ogsaa Afgifter, der er fastsatte i Penge, thi man burde ganske sikkert gaa til at afløse alle Afgifter, enten de er ansatte i Varer eller i Penge. Jeg ser egentlig ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at man af Hen-